

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

8. Etsi de statu &c. Explicatio Constitutionis de subsidiis Principibus ab Ecclesiâ non concedendis: Mox sequitur Decretum Cleri Callicani de solvendis Regi biennii Decimis: anno 1297.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1297.VIII.
Ex Anecd.
Martene
Tom 1, Col.
1188.

Explicatio Constitutionis de subsidiis Principibus ab Ecclesia non concedendis: Mox sequitur Decretum Cleri Gallicani de solvendis Regi biennii Decimis: anno 1297.

BONIFACIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Rotomagensi, Episcopo Autisiodorensi, & dilecto Filio Abbati S. Dionysii Parisiensis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Etsi de statu Regni cujuslibet, in quo Catholica Fidei cultus viger paternae sollicitudinis studio cogitemus; ad statum tamen Christianissimi Regni Franciae, in quo semper ante actis temporibus erga Romanam Matrem Ecclesiam viguit devotionis integritas, reverentia plenitudo, servivit obedientiae promptitudo, tanto sollicitudinis aciem considerationis extendimus, & circa illud cogitationis nostrae versatur instantia, quanto ipsum uberiori favore prosequimur, & sincerius gerimus in visceribus caritatis. Dudum siquidem pastoralis Officii debitum exequentes in favorem Ecclesiarum, & Ecclesiasticae libertatis auctoritate apostolica duximus statuendum, ne Praelati, & Personae Ecclesiasticae cujuscumque dignitatis, status, aut conditionis existant, sub adjutorii mutui, vel doni nomine, Imperatoribus, Regibus, Principibus, aut Praesidentibus ceteris praesent, absque auctoritate sedis Apostolicae, subsidia quocumque nomine censeantur, neve Imperatores, Reges, aut Principes, aut aliter praesidentes eas imponere, exigere, vel recipere ab eisdem Praelatis, & Personis Ecclesiasticis audeant, certis penis adjunctis nihilominus in hac parte: unde nonnulli nostrae intentionis ignari, suaeque prudentiae credentes, hujusmodi constitutionem nostram, non rationabili, aut equitati consona, sed voluntariae interpretationi subjicere moluntur, non attendentes, quod ad eum qui condidit, interpretatio noscitur pertinere. Unde nos huic morbo congruam intentione adhibere medelam, & ut in hac parte cujuslibet ambiguitatis scrupulus tolleretur, & elucesceret veritatis, per ceteras duximus litteras declarandum, quod constitutio ipsa, vel ejus prohibitio ad donaria, vel mutua, seu quavis alia voluntaria Praelatorum, Personarum Ecclesiasticarum, ejusdem Regni, cujuscumque status, Ordinis, vel conditionis existent, omni prorsus coactione, aut exactioe cessante, se aliquatenus non extenderent, licet ad id forsitan carissimi in Christo filii nostri Philippi Regis Francorum illustris, & successorum suorum, qui pro tempore fuerint aut Officialium eorumdem, seu Ducum, Comitum, Baronum, nobilium, & aliorum Dominorum temporalium de regno praedicto requisitio curialis praeceperet, & amica; quodque feudalia, censalia, seu jura quaelibet in eorum ecclesiarum datione retenta, vel alia servitia consueta, Regi, ejusdemque successoribus, Ducibus, Comitibus, Baronibus, Nobilibus, & aliis Dominis temporalibus supra dictis tam de jure, quam de consuetudine, ac personis Ecclesiasticis debita praefata constitutio non includeret, vel aliquantum comprehenderet, & quod Personae Ecclesiasticae pro Ecclesiarum suarum utilitatibus compositionis, aut transactionis titulo, vel alio quovis modo, seu pro libertatibus acquiendis cum Rege, suisque successoribus, Ducibus, Comitibus, Baronibus, No-

bilibus, & aliis Dominis temporalibus, prout consuetudinis eorum videretur, & ante constitutionem eandem poterant liberè convenire, valerent, nec alias per constitutionis vigorem in his aliquatenus contingeret impediri: quodque constitutio eadem Clericos clericaliter viventes, sed se mercationibus & mercimoniis, praesertim inhonestis, & vilibus vel saevis immiscentes actibus non defenderet. Adjecimus insuper hujusmodi declarationi nostrae, quod si praefato Regi, successoribusque suis pro universalis, & particulari ejusdem Regni defensione periculosa necessitas immineret, ad hujusmodi necessitatis casum se nequaquam extenderet constitutio memorata, quin potius idem Rex, & successores ipsius possent a Praelatis, & personis Ecclesiasticis dicti Regni petere, & recipere pro his defensionis subsidium, vel contributionem, illudque, vel illam Praelati, vel Personae praefatae regi, suisque successoribus inconsulto etiam Romano Pontifice tenerentur, & valerent sub quaestae nomine, aut alias etiam impetiri, non obstante constitutione praedicta, seu quovis exemptionis, aut alio quolibet privilegio sub quacumque verborum forma confecto a sede Apostolica impetrato: quodque necessitatis declaratio supra dictae ipsius Regis, & successorum suorum conscientias, dummodo successores ipsi vigesimum aetatis annum exegissent, relinquere. Super quod dictorum Regis, & successorum conscientias onerari, eisque innotescere volumus, quod quicquid recipi ultra ipsius defensionis casum contingeret, in suarum reciperent periculum animarum, super quo nisi sibi providerent salubriter, attendere possent in quo periculo remaneret: si vero defensionis praedictae tempore hujusmodi aetatis annum non exegissent successores; declaratio necessitatis ejusdem Praelatorum, clericorum, & laicorum, qui de ipsorum successorum secreto consilio, seu majoris partis ipsorum essent conscientias relinqueretur, quorum similiter conscientia onerari volumus, eisque plenius aperiri, quod si quid ultra casum defensionis reciperetur ejusdem, in dispendium salutis Consiliariorum reciperetur ipsorum, illud quod restituere tenerentur; quodque praeterea intentionis nostrae non exiit, nec existit, quod constitutionem, seu declarationem praedictas, jura, libertates, Franchisas, seu consuetudines, quae praefatis Regi, & regno, Ducibus, Comitibus, Baronibus, Nobilibus, & quibuscumque aliis dominis temporalibus edictionis praefatae constitutionis tempore, atque etiam ante illud competere nosceretur tollere, diminuere, seu quovis modo mutare, aut eis in aliquo derogare, seu novas servitutes, vel submissiones imponere, seu jura, libertates, Franchisas & consuetudines supra dicta praeractis Regi, & aliis illaesa, & integra conservare. Quo circa discretioni vestrae per Apostolica scripta mandamus, quatenus vos, aut duo, aut unum vestrum per vos, vel per alium, seu alios Praelatos, & personas Ecclesiasticas supra dictas ad hujusmodi subsidium eisdem Regi, & successoribus exhibendum auctoritate nostra spiritaliter, & temporaliter, prout utilius expedire videritis, appellatione postposita, compellatis, invocato ad hoc, si opus fuerit auxilio Brachii saecularis non obstantibus, si eis, aut quibusvis aliis exemptis, & non exemptis per specialia privilegia, seu litteras sub quavis forma, seu tenore verborum confectas a sede Apostolica sit indultum quod ad hujusmodi praestanda subsidia minimè teneantur, quodque ad id compelli, seu quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras dictae sedis, non facientes plenam, & expressam de verbo hujusmodi mentionem, & quaelibet alia

ANNO
1297.

ANNO
1298.

præfata sedis indulgentia speciali, generali, vel speciali cujuscunque tenoris vel expressio- nis existat, præterquam præsentibus non ex- pressam vel totaliter non insertam effectus earum impediri possit . . . vel disferri, & de qua in nostris litteris plenam, & expressam de verbo ad verbum oporteat fieri mentio- nem.

Datam apud urbem veterem Pontificatus no- stri anno tertio.

Post hanc Epistolam hæc sequuntur in MS.

DECRETUM CLERI GALLI- CANI,

De solvendis Regi biennis decimis.

Cum igitur præfato Domino Regi, prout inter cætera liquido patet, à supra dicto Domino Pontifice sit concessum, quod si ipsi vel successoribus ejus pro universali & parti- culari Regni prædicti defensione periculosa ne- cessitas immineret, ad casum hujusmodi se ne- quaquam extenderet constitutio prælibata, quin ipse Rex, & Successores sui possent à Prælati, & Personis Ecclesiasticis dicti Regni petere, ac recipere pro hujusmodi defensione subsidium, vel contributionem, illudque, vel illam Prælati, & Personæ prædictæ præfate Regi, suisque successoribus, inconsulto etiam Romano Pontifice tenerentur, & valerent sub quæstæ nomine, aut alias etiam impediti, quodque necessitatis declaratio ipsius Regis conscientia relinqueretur; cumque præfatus Do- minus Rex vocatis Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis Personis Ecclesiasticis dicti Regni Parisius congregatis, per lecta, & ex- posita sibi concessione prædicta, necessitatem sui Regni evidentem aperiens, & expostulans ei- dem pro hujusmodi necessitate subveniri, in sua declaravit conscientia necessitatem ad præ- sens imminere periculosa, adeo quod à Præ- latis, & personis Ecclesiasticis subsidium, & contributionem petere, & recipere necesse ha- beret pro Regni defensione prædicti, asserens subsidium decimæ biennii reddituum, & pro- ventuum personarum Ecclesiasticarum quatenus eas contigit, etiamsi statim eas solveret, non satis sufficere pro defensione prædicta.

Nihilominus præfati congregati Prælati sub- sidium, seu contributionem hujusmodi instan- tem, & rationabilem existimantes, eam spon- tanea voluntate præfato Domino Regi pro di- cta defensione concesserunt exhibendam, & reddendam, videlicet decimam unius anni in instanti media Quadragesima, & aliam deci- mam in instanti.

IX.
Ex Archiv.
Angl. Rimer
Tom. 2. pag.
817.

De compromisso Regis in Papam tanquam in privatam Personam super bello cum Gallia Rege: anno 1298.

BONIFACIUS EPISCOPUS,

*Servus Servorum Dei, universis presentes
litteras inspecturis, salutem & Apostoli-
licam benedictionem.*

TAnquam universalis Pastor de singulorum salute fidelium sollicitè cogitantes, guer- ris, dissensionibus, & discordiis carissimorum in Christo filiorum nostrorum Philippi Franciæ, & Eduardi Angliæ Regum illustrium, quibus

ANNO
1298.

dissidebant ad invicem dudum cum amari- catione perceptis ab ipso hujusmodi dissensio- num & discordiarum Principio, studuimus di- versis modis & temporibus, non sine immen- sitate laborum, opem & operam efficacibus studiis adhibere; qualiter eos reducere ad pacem & concordiam valeremus.

Cumque nuper utriusque ipsorum Regum Procuratores & Nuntii fuissent ad hoc ab eis ad nostrum præsentiam destinati quia dictus Rex Angliæ, ac dilecti Filii, nobiles viri Flan- driæ, & Barri Comites, pluresque nobiles de Comitatu Burgundiæ obligati ad invicem, ac ju- ramento fuisse dicebantur astricti, quod super his idem Rex Angliæ, sine dictorum comi- tum & nobilium, iidemque Comites & Nobi- les sine ipsius Regis Angliæ conscientia, & af- sensu, cum dicto Rege Francorum nullam pa- cem facerent vel inirent.

Prædictis Procuratoribus & Nuntiis ejusdem Regis Angliæ, scilicet venerabilibus fratribus nostris, Guilielmo Dublino Archiepiscopo, & Johanne Episcopo Vintonien. ac dilectis filiis nobilibus viris, Amedeo comite Sabaudia: Ottone de Grandisono, & Hugone de Ver, militibus, in nostra præsentia constitutis & se nolle dicentibus inter ipsos Reges hujusmodi discordias concordare, vel alias ordinationi nostræ supponere sine prædictorum Flandriæ ac Barri Comitum & nobilium de Comitatu Burgundiæ voluntate.

Tandem dilecti filii, nobiles Viri, Robertus Primogenitus Philippus de Flandria, & Jo- hannes de Naranco, dicti Comitris Flandriæ filii ejusdem Comitris eorum Patris, at- que suo Henricus Comes Barren. suo, & Gualterus de Montefalconis miles, de dicto Comitatu Burgundiæ, suo proprio, & alio- rum de eodem comitatu nobilium prædictorum nomine habentes ad hoc plenariam potestatem, quatenus sua & eorum, quorum erant Pro- curatores intererat, vel interesse poterat quo- modo de voluntate ac expresse consensu prædictorum Nuntiorum & Procuratorum ipsius Regis Angliæ, voluntati, ordinationi, arbi- trari, dispositioni, diffinitioni, arbitrio, sive laudo nostri, tanquam privatæ personæ, ac Benedicti Gajitani, super guerris dissensio- nibus discordiis & controversiis prædicti Regis Franciæ, ac suis, & eorum quorum erant Procuratores, se submittere ac supponere.

Præfati Nuntii & Procuratores Regis Angliæ postmodum de voluntate ac expresse co- sensu prædictorum Comitris Flandriæ, filiorum & Comitris Barren. & Gualteri de Montefalco- nis nominibus quibus supra, in nos, tanquam in privatam personam & tanquam in arbi- trum, arbitratorem, Laudatorem, diffinitorem, & amicabilem compositorem, super guerris, dissensionibus, discordiis, & controversiis Regum prædictorum similiter compromittere juraverunt.

Et quia in instrumentis submissionum præ- dictarum, inde confectis, de obligatione, astrictione, conscientia, consensu, & voluntate prædictis, præmissio mentio non habetur.

Nos super hoc, has nostras litteras prædictis Nuntiis, & procuratoribus Regis Angliæ, in præmissorum testimonium duximus conceden- das.

Datum Romæ apud S. Petrum secundo Ca- lendas Julii, Pontificatus nostri anno quarto.

Bulla